

مرکز مجاز امام صادق (علیه السلام)

اصول الفقه (اجتماع امر و نهی)

صحت نماز هنگام خروج از دار غصبی

جلسه ۲۶۵

استاد نجار زاده

صحت نماز هنگام خروج از دار غصبی

صحت نماز هنگام خروج از دار غصبی مبتنی بر اختیار یکی از اقوال ناحیه است.

۱- اگر قائل باشیم که خروج، فقط بر صفت وجوب واقع شده، پس منعی از اتیان نماز در حال خروج نیست؛ چه وقت آن ضیق باشد یا نباشد؛ اما با این شرط که اداء نماز، مستلزم تصرف زائد بر حرکات خروجیه نباشد (که حرام است)؛ ولی اگر مستلزم آن باشد:

الف- اگر وقت نماز ضیق است؛ واجب است نماز را در حال خروج بخواند و فقط به اقل واجب اکتفاء کند.

ب- اگر وقت ضیق نیست؛ باید نماز را بعد از خروج بخواند.

۲- اما اگر قائل باشیم که خروج بر صفت حرمت واقع شده:

الف- اگر وقت ضیق نباشد؛ باید بعد از خروج نماز خوانده شود چه خروج مستلزم تصرف زائد باشد یا نباشد.

ب- اگر وقت ضیق است؛ تراحم ایجاد می شود و نماز در هیچ حالی ترک نمی شود؛ پس باید خوانده شود و آنچه از نماز که مستلزم تصرف زائد است ترک شود.

۳- ولی اگر قائل باشیم که خروج بر صفت حرمت یا وجوب واقع نشده؛ در این فرض، مانعی از اداء نماز در حال خروج نیست؛ زیرا مستلزم تصرف زائدی نیست حتی در سعة وقت.